

Ляльки-мотанки: спецкурс для журналістів

Ольга КРАСОВСЬКА,
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

У цьогорічний День журналіста ми не обмежилися торжествами. За звичкою, прагнули пізнання. Бо не уявляємо свого життя без нової інформації та навичок, а отже, без особистісного прогресу – і в будні, і навіть у професійне свято!

Баржа-ресторанчик «Десант» ледь відчутно гойдається на річкових хвилях. У такт гойданню команда «Віча» множить руками коловоротні рухи, які сторонньому оку видалися б принаймні дивними. Синхронність спільної творчості наближає нас до майже абсолютної ансамблевої злагодженості. Наш «диригент» – Галина Дюговська, гуру в царині декоративного мистецтва.

Художниця навчає нас робити ляльки-мотанки. Так-так, саме ті прадавні іграшки з численними сакральними сутностями, які століттями всотувалися у традицію лялькотворення. Кожну стадію нашої святкової практики Галина Дюговська супроводжує історичними відомостями й коментарями з техніки мотання. Шматочки тканини поступово «вимальовують» рельєфи фігури майбутньої ляльки.

«Добре, якщо тканина сильно зношена. Її взагалі-то не ріжемо, а рвемо», – каже художниця.

Ми вже майже уявляємо себе давніми пращурами, котрі мотали ляльок з найрізноманітніших приводів. Лялька – видатний ретранслятор духовного досвіду від одного покоління до іншого!

Вона обживала люльку малюка ще до його народження. А потім боронила від злих духів. Осягати основи мотання дітлахи нерідко починали з трьох років. Коли дівчина збиралася заміж, забирала з собою в нове життя цілий арсенал ляльок. Весільна лялька вражала красою та особливою пишністю вбрання. Різностатевою парою мотанок прикрашали весільну випічку (звідти і звичай – садити лялькове подружжя молодят на торти і машини). Окрім весільних, були ляльки до різних свят, а ще – лікувальні й ті, які притягували вагітність... Одне слово, якими лишень функціями людина їх не озброїла! Були ляльки цінними атрибутами побуту, символом добробуту, родючості, щастя. Та, що важливо, оберігали від темних сил. І, як каже пані Галина, намотати собі можна що завгодно. Головне – думати про свою мрію.

...Дніпровські води оболонського узбережжя столиці продовжують акомпанувати товариству творчих індивідуальностей. Хвилі ритмово шурхотять. За вікнами лютує спека, а нам, захопленим, байдуже. Врешті, як і буває з індивідуальностями, хай навіть поєднаними колективним процесом, кожен народжує дещо унікальне. Сьогодні – ляльку. Свою, неповторну, на жодну іншу не схожу.